

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

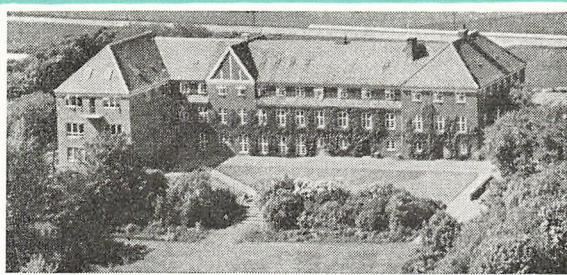
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

S August 1964 · 56. årgang

SPRING IKKE FORSIDEN OVER

Når man er meget syg, og doktoren ser meget alvorlig ud, så melder spørgsmålet sig naturligt: „Har jeg nu levet min nådetid således, at Guds frelse kommer mig til gode, eller har jeg forspildt alt og er fortabt?“

Der er en frygtelig alvor i sådan et spørgsmål; og den, der har kendt sådan en stund, glemmer den aldrig. Mange tænker heldigvis også over spørgsmålet, selv om døden ikke befrygtes at være nær forestående.

Hvad skal man svare sig selv og andre, når spørgsmålet er der?

Først må vi understrege, at frelsen helt og holdent er Guds værk.

Samtidig må vi ikke glemme skriftens tale om de mange på den brede vej, og hvordan kan jeg have forvisning om, at jeg ikke er med der?

I den 27. salme, vers 8, står der: Jeg mindes, du sagde: „Søg mit åsyn!“ Dit åsyn søger jeg, Herre . . .

Gud siger, vi skal søge ham, og er vi lydige her, så vi søger at leve for hans åsyn og siger ham alt, kan vi så gøre mere? Har vi så ikke også fred i sindet, selv om døden nærmer sig? —

Søge Gud, det kan jeg. Måske har jeg gjort det fra min ungdom af.

Men hvor er det slemt, at mange ikke søger Gud.

Lad os huske de 5 nådemidler: ordet, bønnen, samfundet, dåben og nadveren.

Staten betaler

mindst 50 pct. af de faste udgifter ved et efterskoleophold. Børn fra mindre bemidlede hjem kan få 70 eller 90 pct. De fleste kommuner giver også tilskud, selv om de ikke har pligt til det. Send derfor sønnen på efterskole i 5 måneder, og lad ham tjene en god løn i de 7 måneder.

Vore stævner

I Viborg søndag den 13. september på KFUK kl. 14,30.

I Herning søndag den 20. september på Højskolehjemmet kl. 14,30.

Begge steder begynder vi med fælles kaffeord. I Viborg regner vi med, at de fleste af de nuværende elever deltager. Begge steder kommer vi så mange som muligt af skolens stab. Alle tidligere elever med deres pårørende er hjertelig velkomne, og vi glæder os til at se jer igen. Det vil også være os en stor glæde, om der måtte være nogle elever til os til vinteren 64-65 og til sommeren 1965. I gamle må søge at få sådanne med. — Mange af os vil huske vore stævner i lønkammeret. Tak!

Der kan være noget lønligt eller skjult over det inderste i troslivet, men der er også noget åbenbart — en forside, der kendetegnes ved nådemidlernes stadige brug.

Hver gang vi i oprigtighed bruger et nådemiddel, søger vi Guds åsyn.

Hvad fik du gjort idag:

— Man kan stille det spørgsmål: har du eller jeg i dag været med til at sende en lysstråle ind i en sygestue til et menneske, som er bundet til sengen, og som dag ud og dag ind ligger og venter på, at der skal komme en bekendt eller tidligere kammerat?

Hvis du og jeg ville prøve at sætte os i vedkommendes sted, ville vi nok lidt oftere bruge en hel eller halv time af vores efterhånden rigelige fritid til at glæde én og anden; og glem ikke, at den største glæde består i at glæde andre.

Da jeg har det nær inde på livet, jeg er diakonelev på et sygehjem, ved jeg lidt om, hvor glad et gammelt menneske bliver, bare man giver sig tid til at lytte; det, der holder mange unge fra at besøge syge eller gamle, er, at man tror, man skal tale med dem hele tiden, men det er en stor misforståelse, for de har gerne så meget at snakke om, så det er intet problem.

Men altfor ofte svigter vi vore syge og gamle, vi opsætter, til det er for sent, og så, når han eller hun er gået bort, nages vi af selvbekjendelse, derfor kære N.N.H og E.'er vær med som gode kristne unge til at glæde og lyse op i et ensomt hjerte! — „Lønnen er stor.“

... så gør det da!
Gør alt det gode, du kan —
med alle de midler, du kan,
på alle de måder, du kan
til alle de tider, du kan,
mod alle de mennesker, du kan,
så længe, som du kan.

(John Wesley).

O, Mester, lad mig ikke så meget søge at blive trøstet, som selv at trøste, ikke så meget søge at blive forstået, som selv at forstå, ikke så meget at blive elsket, som selv at elske.

(Frans af Assisi).

Hermed en hjertelig hilsen til skolens stab og kammeraterne fra 57-58.

Diakonelev Ove Thomsen.

Musikkursus på Nr. Nissum seminarium

Kære alle!

Efter at jeg har læst den af forstanderen næsten klassiske beklagelse over manglende stof til elevbladet, og efter at jeg har haft en oplevelse, som nok er værd at sætte i bladet, hvis jeg ellers kan holde dispositionen klar, har jeg fattet om pennen for at skrive.

Sammenslutningen af I. M.s og L. M.s strengekor har i år afholdt kursus på Nr. Nissum seminarium. Da jeg i forvejen spiller violin i Thyborøn strengekor, var der jo den helt store anledning for mig til at tage med. Der var også både nordmænd og svenskere med. Svenskerne var alle meget musikalske.

Der var både et blæse- og et strygeorkester, og så godt som alle instrumenter var repræsenterede. Vore kursuslærere var helt i særklasse. Der var først og fremmest Th. Evald, vor landsdirigent, som er meget dygtig og ret striks. Han giver ikke op, før det er blevet så fuldkomment, som amatører nu kan lave det. Så var der to sanglærere: fru Witte og organist Jørgen Berg. Sidstnævnte er dirigent for KFUM-sangerne i København, og han kan ikke beskrives, han skal ses. Vi strygere var under dygtig ledelse af Chr. Pedersen, der er orkesterleder for Bethesda-koret i Ålborg. Blæserne blev ledet af J. Jensen, Neksø. Den mand er også ubeskrivelig og skal ses.

Vi samledes mandag den 20. juli om aftenen, og der blev ikke tid til stort andet

end navneopråb, bekendtgørelser og aftenkaffe.

— Næste dag startede programmet med morgenbøn kl. 7 og derefter bibeltid til kl. 8. Indtil kl. 9 var der en time med finger-, arm- og hjerne-gymnastik for orkesteret. Endelig var der to timers øvelser på ene seriøse orkesterstykker. Om eftermiddagen var vi sammen med blæserne, og om aftenen hørte vi de sidste salmer og sange, som vi havde fået gennemgået sammen med sangerne.

Korsang fryder mig altid, og jeg hørte en, der sammenlignede den med suset af englevinger. — Der var over hundrede i koret.

Sådan gik dagene, til vi lørdag eftermiddag var på udflugt til Thy. Lørdag aften havde vi kursets højdepunkt med underholdning af blæseorkester, det svenske orkester og solosang. — Der var også sketch, hvor vore kursuslærere måtte lægge navn til svære løjer. Efter aftenkaffen var der vidnesbyrd og firstemmig sang, og aftenen sluttede hermed. Det står for mig som et uforglemmeligt minde. Der blev bl. a. sunget: „Aldrig er jeg uden våde.“

Nu bagefter kan jeg sige, at det har været forunderligt at være på kursus — ligesom en forsmag på den himmelske lovsang. Og er der en og anden af jer, der synger eller spiller, og som har et strengekor i nærheden, så vil jeg meget tilråde jer at søge ind i koret. Jeg tror, I vil blive vel modtaget, og jeg tror, der ligger en mission i strengekorets arbejde — i at prise Gud med sang og musik.

Jens Kristian Noe, 58-59.

Efterskrift!

En særlig hilsen til de kammerater, jeg ikke traf ved elevfesten. Jeg kan se i elevbladet, at forstanderen nylig har haft „Gensynet“, så den må snart komme til mig forhåbentlig. I husker vel at få skrevet i den med det samme?

Tanker ved høsttid

Ved forårstide, når de første forberedelser til høsten begynder, har landmanden allerede tanker om en forestående høst i sig.

Jorden bliver grundigt bearbejdet for at give bedst mulig grobund for de dyrebare frø-korn, der senere sås. Dermed har sædemanden gjort, hvad han kan for at sikre udbytte for sig og sine, men alene er han magtesløs.

Kun et under kan få kornet, der lægges i jorden og dør, til at spire op til nyt liv, sætte frugt og modnes. Det er en glæde så stor at lægge mærke til kornet, fra det begynder at sætte lysegrønne spirer indtil den tid, da marken står med et guldgyldent skær.

Da stemmes hjertets strenge til tak. Selv om der undertiden driver mørke skyer hen under himlen, og regn og blæst lægger kornet, eller der af anden grund bliver et sparsomt udbytte, er der alligevel mening i Anders Stubkjærs ord: „A en gaw å vær, tøvs A helsen det er møj.“

Der er stor forskel på høsten nu og i for-dums dage, da bonden høstede med leen, og kvinderne bandt op. — Dengang var der flere om arbejdet, tilfredsheden og ærbødigheden for brødet var sikkert større end nu.

Høstarbejdet nu foregår med maskiner, der næsten gør menneskelig arbejdskraft overflødig. Charmen ved at se bonden på „binderen“ med heste, når kornet er „tjenligt“, er et billede, der næsten helt er forsvundet. Det er trist, for derved er meget af idyllen gået væk. Eller er det blot en tankegang, der melder sig, når man ganske stivfrossen „dumper“ ned fra en traktor?

Trods alt, høsten er både fest og glæde.

Også på vor vej møder vi marker, der skal sås, og det er vor sag at så hver dag, selv om der også på den vej kommer storm og misvækst.

Også i os er der noget, der må dø, for at

vi kan spire op. Kan godt være, vi ikke ser frugter, men den gode sæd vil til sin tid bære frugt. En sår, og en anden ser frugten (jvfr. arbejdet på missionsmarken). Vi mennesker har usigelig stor grund til at være taknemmelige over, at der i os alle er nedlagt et evighedsfrø. Også det må have nærende grobund, så det kan spire op og bære frugt og modnes, indtil den store høst kommer til den enkelte.

I frø, som nys blev jordet!
og I, som kom i ordet
til hvile i mit bryst.
I skal jo begge nære,
I skal jo brød mig være,
så vokser til Guds ære
til god og gylden høst.

(Chr. Richardt).
Eleve 1955.

Fuldstændig tosset

For flere år siden var der en mand i radioen, som fortalte, at da han var barn, lærling og svend, var det forældrene og mestrene, der rådede, men da han var blevet husfader og mester, var tiderne slået om, så det nu var børnene, lærlingene og svendene, der bestemte. Han sluttede helt vemodigt således: „Jeg har aldrig haft noget at skulle have sagt.“

At tiderne skifter er unægtelig rigtigt. Tænk bare på manden, der for 20—30 år siden sled og sparede sig til en eksamen uden nævneværdig hjælp fra sit hjem. I dag møder vi ham hårdt plaget af pengesorger, skønt han har en stor løn, og når vi så siger til ham, at han og hans familie kan da sagtens have det godt med den løn, som han tjener, så kan man vel nok få besked. Når vi så kommer til at tale sagligt om tingene, så kommer det næsten altid frem, at på en måde er lønnen jo ikke så ringe, men med de skatter, han skal af med, og med de summer, der hver måned skal af sted til børnenes uddannelse, så har de faktisk kummerlige kår.

Desværre må jeg her give manden ret, men hvis jeg så spørger, om ikke hans børn, i alt fald til dels, selv kunne skabe sig en fremtid, da det er såre let at få velbetalte job allevegne, ja, så ryster manden på hovedet, og hvis hans kone er i nærheden, vil hun rimeligvis finde mit synspunkt oprørende og ondskabsfuldt. „Hvordan skulle deres lille Sebastian greje sig uden de 500 kroner om måneden. Tiden kræver mere af ungdommen i dag, end den gjorde forhen.“

Jeg har lyst til at svare, at nu kræver tiden da ikke, at de unge skal slide og spare sig frem. Men jeg tier, for jeg ønsker ikke at høre noget om, at deres børn rigtignok også nødig skulle . . .

Hvordan nu med den slægt, der får alt fra hjemmet, uddannelse, bil og indbo. Den bliver vænnet til et stort forbrug, og derfor vil deres børn igen måske blive nødt til at slide og spare sig frem.

At hvert andet slægtled skal betale for 2 slægtleds uddannelse, og hvert andet bruge alt på sig selv — er det ikke tosset?

Skal alle unge have en akademisk uddannelse, så vil det praktiske arbejdes folk blive en mangelvare, og hvem tør så forudse, hvis arbejde der bliver bedst betalt? Måske ville det være klogt, at en hel del af de studenter, der i dag ikke kan få et værelse at læse lektier i, søgte ind i byggefagene. Den personlighedsværdi, der ligger i en studentereksamen, kan praktisk arbejde heldigvis ikke tage fra dem.

Det vil ikke være fuldstændigt tosset, om indtjeningsmulighederne blev reguleret således, at Danmarks jord blev dyrket og det nødvendige byggeri kunne gennemføres.

At folk i private erhverv skal arbejde længere og længere for at tjene føden, medens lønnede kan tjene føden på kortere og kortere tid, det er nu ikke så tosset, når målet er at afskaffe de private erhverv. Dette vil dog nok efterhånden vise sig at være fuldstændigt tosset.

Et firkløver.
Bladene er fra
Lemvig, Skagen
Tarm og Ranum.

☆ *Hjemme fra skolen*

Det er i dag tirsdag den 11. august. I går havde vi den altid store glæde at få eleverne hjem igen efter sommerferien. Jo, det er ikke fremmede, der kommer, men nogen vi på forhånd kender og holder af.

I nat var tågen stærk, men i løbet af dagen er solen brudt igennem. Den er dejlig varm og ind imellem ligefrem hed, så eleverne har drukket kaffe i haven, inden de skulle ind til sangtime med organist Lund. Jeg har foreslået min kone, at vi tog til sommerhuset for at bade i de 2 timer, der synges, men konen kan ikke nyde fjorden, når så mange frugter er tjenlige til plukning. Vi har den herligste overflod af hindbær og blomkål m. m. m., og jeg ved jo nok, at pligterne skal passes først. — Men på den anden side har vi jo haft det noget småt med solskin i lang tid, så jeg kunne godt have tænkt mig at lade skriveriet ligge til fordel for et bad i fjorden med efterfølgende bad i solen. — Dog jeg må nøjes med at sende naturen en venlig tanke og så passe skriveriet.

Det var en skuffelse for os, at 8 af vore højskolepiger af forskellige grunde måtte nøjes med et 3 måneders ophold her og så-

ledes ikke kom igen efter ferien. Men vi vil gerne her bringe de 8 en kærlig tak for besøget, og vi vil håbe, at tiden her dog har været dem til nogen velsignelse, nogen gavn og glæde. Vi vil ønske for dem, at skolens motto må stå uudsletteligt i deres sind, og at deres liv må præges af den rigdom, som dette motto vil skænke mennesker, der beflitter sig på at efterleve det. Jo, kan man ikke altid bede og arbejde af hjertens lyst, så kan man begynde med at gøre begge dele for pligtens skyld. — Og så kan lydigheden føre ind til troens glæde.

Men husk nu, I otte, at vi venter jer den 29. september til vor afslutningsfest. I hører jo alligevel til vort meget flinke sommerhold af 1964.

Til nogen erstatning for de otte har vi fået én ny elev, en ung pige, der lige har taget realeksamen og nu tager de 2 sidste måneder i husholdningsklassen. Vi håber, den unge pige må falde godt til i flokken og få et par gode måneder her.

Ferietiden gik i øvrigt af sig selv. Dagen efter forældredagen, den første feriedag, havde vi en udflugt til eftermiddagskaffe og en anden udflugt til middagsmad kl. 18. Næste dag havde vi travlt med forberedelser til modtagelse af min kones seminarie-

Renlighed er en god ting, siger vi på Mors.

kammerater, som var her fra tirsdag til torsdag i anledning af 40 års jubilæet for deres dimission. 40 år! Det lyder slemt, og nogle af kammeraterne var da også bevilget afsked og pension, men min kone var heldigvis kun 20 år, da hun blev lærerinde. Torsdag aften havde vi besøg af en udflugt fra Skive. Der var 75 gæster, og programmet var ret sædvanligt, idet der var rundgang ude og inde, et lille foredrag om skolen, aftenkaffe og afslutning. Fredag var der storvask. Lørdag aften var vi færdige til at tage i sommerhuset. Om søndagen havde alle pigerne fri, så Jens Vagn måtte bjerge føden hos os i sommerhuset, og vi var endda til sølvbryllup. Mandag og tirsdag gav regn og blæst, og vi havde faktisk den elektriske kakkellovn tændt en lille smule. Vi var hver dag en tur hjemme for at ordne breve og sådant. Tirsdag kom der uventede gæster fra Birkelands ungdoms-

skole i Norge. Det var forstanderfamilien, der var på ferietur med telt, men fandt vejret uegnet til at rejse telt i, og de ville så prøve, om de kunne få husly her. De var 6 personer, men vi kunne sagtens skaffe plads til dem. — Da de havde fået sig indrettet, spiste vi til aften og kørte så først til Bovbjerg, hvor havet var i vældigt oprør, og derefter til „Verdens ende“ ved Lemvig pavillon og Gjellerodde. Det var en dejlig tur, „en strålende tyr“, som nordmændene siger. Hjemkommen drak vi aftenkaffe og snakkede lidt, og da gæsterne var kommet til ro, tog vi i sommerhuset igen. Onsdag morgen drak vi morgenkaffe med vore gæster i sommerhuset, og nu var vejret fint, så vore gæster fik et godt indtryk af egnen her, inden de drog videre. Om torsdagen var vi til begravelse med en af vore venner. Fredag var en dejlig sommerhusdag med badevejr og solskin. — Lørdag var blomkålene pludselig blevet så store, at vi måtte tage os alvorligt af dem. Søndag fik vi også vejr både til at bade i fjorden og i solen, og således sluttede vor ferie særdeles smukt.

Nu sælger vi blomkål og spidskål, vi forærer også en del bort, og så spiser vi blomkål (især) ved alle tænkelige lejligheder. Heldigvis lader det til at være en ret, som mange elsker, og som alle kan spise.

„Jeppé“ var naturligvis som sædvanligt på langfart. Denne gang var det et besøg i pavens by m. m., og hun hjembragte bl. a. et meget fint slips til mig, og jeg skal se at bære det ved efterårets stævner. Når man begynder at blive rynket, skal der jo pyn-tes lidt ekstra op.

Lærer Olesen har været en tur i Skotland, men vi håber, at han ikke har lært så meget af skotterne, så vi skal til at fortælle skottehistorier om ham.

Frøken Pedersen og familierne Mogensen Svendsen og Østerby har nok især benyttet ferien til at besøge familie og venner. Måske er det også helt i orden, at det er de ugifte mænd og de selverhvervende kvin-

der, der har bedst råd til dyre udflugter i ferietiden.

Desværre har det været lidt småt med indmeldelser og forespørgsler den sidste måned. Højskolen tegner dog som sædvanligt efter datoen, men efterskolen er ikke fyldt, som den plejer. Vi har ellers en dejlig skole og en god lærerstab, og selv om vi stadig mangler den store sal, så er vi dog ikke ringere stillet end andre skoler desangående, og vi har også mulighed for at leje den ny kommuneskoles gymnastiksal, der vel kun ligger 200 m fra vor skole.

Mange udflugter har i sommer lagt turen om ad os. I aften venter vi henad 100 fra Aulum, og i overmorgen venter vi besøg fra Vildbjerg. Det er altid spændende at se, hvor mange tidligere elever, der er med på turen, og om der eventuelt er nogle vordende elever.

Har det betydning for din fremtid hvordan der leves idag?

Mandag den 10. februar var ungdommen fra omliggende sogne budt til fastelavnsmøde i Hanning missionshus. Vi var ca. 160 unge.

Taleren, tidligere sekretær i 26. kreds, missionær Alfred Hansen, Viborg, talte over emnet: „Har det betydning for din fremtid, hvordan der leves i dag?“

Alfred Hansen indledte aftenen med bøn, hvorefter han sagde, at de fleste nok ville synes, det var et mærkeligt spørgsmål at tale over ved et sådant møde; men som han sagde: „Da de fleste af jer jo er unge mellem 14 og 25 år, er det et meget aktuelt emne for jer.“

Han lagde særlig vægt på de 4 punkter: „Økonomi“ - „Et bestemt mål“ - „Moral“ - „Det åndelige.“

Penge betyder for mange alt, men for kristne må det ikke betyde, at vi glemmer Gud.

Alfred Hansen kom bl. a. med en skilddring om to unge piger. De var søskende og havde de samme muligheder for at komme frem i verden. Den ældste ville gerne opleve noget og flyttede fra det ene sted til det andet. Den yngste derimod stræbte efter et bestemt mål og nåede det gennem ihærdigt arbejde. Hun blev senere lærerinde, mens den ældste aldrig blev til noget.

Moral er for unge højt aktuelt. Mange unge mener, at det vigtigste her i livet er at finde en livsledsager; men derved glemmer de let at tage Gud med, skønt det dog er det mest vigtige her i livet.

Allermest har vi brug for den åndelige side. (Gennem andagtsbogen: „Ret kurs“, som forstanderen læste i sidste sommer, kan vi få besvaret mange af de spørgsmål, der tynger os).

Til slut sagde Alfred Hansen: „Skal vi nu ikke for fremtiden prøve at praktisere daglig læsning i vor bibel og daglig bøn?“

Man tør vist godt sige, vi alle den aften og fremover fik noget at tænke over.

En særlig hilsen til alle fra sommeren 63.

A. - G. R. og B. K. (63).

✧ Højskolepost

Søndag den 2. august var vi samlede i Rønbjerg hos Jytte og Kristian Pedersen. Vi havde en god dag og takker for gæstfriheden, og vi sender hermed en hilsen til alle på skolen og bladets læsere.

Annelise Petersen (f. Nielsen) 54.
Leif Petersen. Verner Andersen 50-51.
Birgit Andersen (f. Langgaard) 54.
Edith Toft Christensen 54.
Gunnar Christensen. Rita Bach 54.
Jytte Pedersen 54. Kristian Pedersen 49-50.
Gunnar Madsen 52-53.
Johanne Dahl Madsen 54.

Thi dagen, da våren bli'r evig,
os loved' vor Frelser jo,
og derfor glade vi sjunger
og fæster til Ham vor tro.

Nr. 44. H. J.

VORE MØDER

26. sept. Hjallerup. A. Kr.

Må vi så se alle vore kære Vendelboer.

TIL LYKKE!

Fredag den 28. august vies i Ørding kirke håndgerningslærerinde, frøken Margit Haaning, 1957, og seminarieelev hr. Jørgen Nørgaard, Nissum seminarium.

Bryllupsadresse: Starup pr. Ø. Assels, Mors.
Bopæl: Havnegade 48, Lemvig.

FIRE TIDLIGERE ELEVER

syntes ikke, vi skulle have en blank side i elevbladet. Tak skal I have, I fire!

VI HAR LEDIGE PLADSER

til vinter både på Højskolen og Efterskolen.

En flink karl søges

til 1. november.

Nr. Nissum Højskole.

„LIMFJORDSMINDER“ 47-48

Denne, vor gode vandremappe, har i længere tid ligget i dvale, skønt det da ellers var meningen, at den skulle rejse rundt og besøge os alle. Enhver kan glemme, men er det dig, der har glemt at sende den videre, så send den hurtigst muligt. Lad os vise, at vi fra 47-48 vil bevare minderne om den gode tid, vi havde sammen på N. N. H. og E.

Venlig hilsen.

Niels Nøbr,
Tolstrup pr. Løgstør.

HVIS MAN VIL NÅ MEGET

må man somme tider tage et hvil, for ellers kører man træet alt for tidligt. Mange landmænd trænger til at samle energi til roecoptagningen, og det vil derfor være både forstandigt og kristeligt at tage på bibelkursus her i dagene 5.-7. oktober. I næste nummer af bladet skal der komme udførligt program. Vi har også programmer, som vi gerne sender ud allerede nu, hvis nogen ønsker det.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1963 Frk. Jytte Jensen, Fårbæk Central, Karup — samme, Sdr. Byskov, Nr. Nissum, Lemvig.
1963 Frk. Bodil Linderøth Christiansen, Gl. Landevej 186, Herning — samme, Sverigesvej 16, Viborg.

- 1962 Karen Vesterager, Tommerup højskole, Knarreborg — samme, Fårevejle højskole, Fårevejle.
1962 Frk. Rosa Henriksen, adr. købmand Th. Yde, Dragsbæk, Thisted — samme, Nygård, Harring, Hørdum.
1962 Frk. Ellen Vesterager, Tommerup højskole, Knarreborg — samme, Fårevejle højskole, Fårevejle.
1961 Frk. Birthe Christoffersen, Håndarbejds-skolen, Sofiendalsvej, Haslev. — Afdelingsassistent frk. Birthe Christoffersen, Viby Ungdomshjem, Viby J.
1961 Frk. Ruth Mortensen, „Rosen“, Sdr. Vium. — Fru Ruth Andersen, Voldgade, „Lille Søndervang“, Ølgod.
1960 Frk. Anne Lise Jensen, Helmosedal, Timring (Ørnhøj), Vibbjerg. — Fru Anne Lise Bak, „Kirkebjerg“, Nøvling, Skibbild.
1960 Frk. Jytte Pedersen, Kærholm, Vestermarken, Viborg. — Fru Jytte Bech, Kirkebæk, Løgstør.
1957 Frk. Aase Jeppesen, Ryesgade 5, 4. sal, København N. — Fru Aase Mørch, Skovvejen 89, Aarhus C.
1957 Fru Jenny Storustovic, Dalavegur 7, Thorshavn, Færøerne — samme, Yvuri vid Strond, Thorshavn, Færøerne.
1957 Frk. Kaja Andersen, Næsby, Ranum. — Lærerinde, fru Kaja Bengtsson, Søndervang 7, Års.
1952 Fru Anna Grøn, Jevnakervej 19, 1. sal tv., Lemvig — samme, Tungelund, Thorsø.
1949 Frk. Hanne Christensen, Ahle Hedegård, Barde, Herning. — Fru Hanne Kristensen, Ahle Hedegård, Barde, Herning.
1938 Fru gymnasielehrer Nielsen, Gymnasiet, Rønde — Fru lektor Viggo Nielsen, Mågevej 2, Rønde.

Vinterskolen:

- 62-63 Tage Jensen, S. S. Barker, „Hook Place Farm“, Southfleet, Kent, England — samme, S. S. Barker, „Temple Farm“, Jayre Green Lanc, Dortford, Kent, England.
62-63 Bent Kristensen, Lysholm, Vibbjerg — samme, Ahle Hedegård, Barde, Herning.
61-62 Leo Jensen, Sofienlund, Linde, Spentrup. — Bagermester Leo Jensen, Sdr. Ringgade 13, Aarhus C.
53-54 Johannes Bak, Overlund, Sinding, Herning — samme, Kirkebjerg, Nøvling, Skibbild.

Udgiven af
Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOUTRYKKERI - STRUER 1 4797